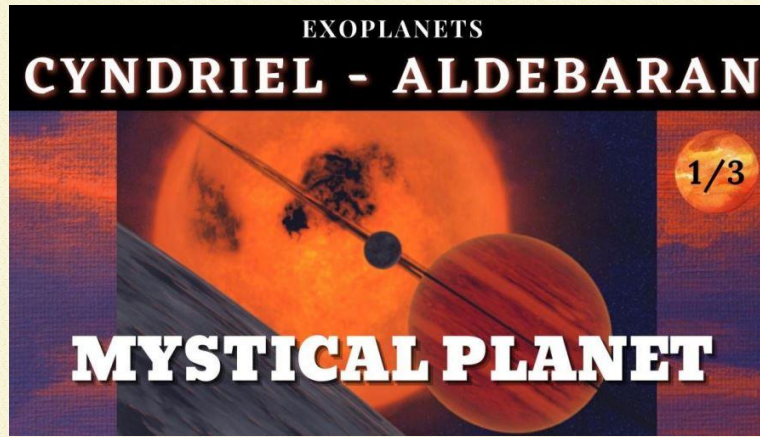

20211119-Taygeta-NL-Cyndriel-Aldebaran-Mystieke-Planeet-1-3

CYNDRIEL - MYSTIEKE PLANEET 1-3

Cyndriel is een M-klasse planeet van aangename gemiddelde temperatuur, richting hoge temperatuur. Met andere woorden, het is er zeer heet, vergelijkbaar met de Gobi of de Sahara op Aarde. Met rotsachtige berggebieden zoals de Colorado Mountains.

De planeet is bijna geheel woestijn, maar met veel ondergronds water is water niet schaars, of alleen schaars aan de oppervlakte, hoewel er wel meerdere grote meren zijn. Cyndriel heeft veel woestijnleven, het zit vol met exotisch leven en exotische planten.

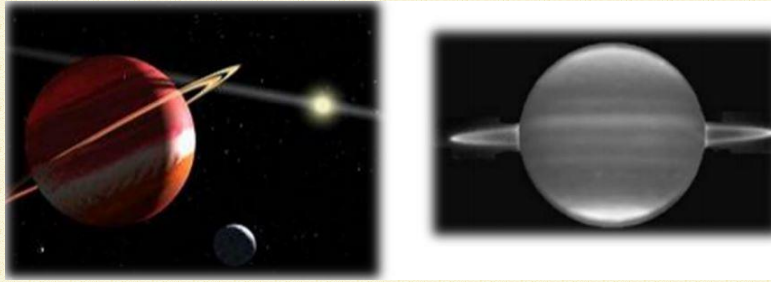
De zwaartekracht is 0.7 G, de Aarde is basis 1.0 G. Hoog zuurstofgehalte, ongeveer 80%. Het is giftig als men niet eerst acclimatiseert als men van de Aarde komt, maar niet van Temmer waar het ook hoog in zuurstof is. Toch wordt Cyndriel beschouwd als een planeet die dicht bij een van de zogenaamde Super Habitable is, net als Temmer en Erra. Planeten waar het makkelijker is om te leven dan op Aarde. Planeten die het leven meer begunstigen dan de Aarde. Alfrata is een andere zeer bewoonbare. En ook Venus, dat is geen grote planeet van heet gas, het is mooi en bewoonbaar.

Cyndriel staat in de buurt van de grote Oranje-ringreus Aldebaran, die een nevel om zich heen heeft. Aldebaran maakt deel uit van de Hyaden, volgens mijn herinnering is hij 64,5 lichtjaar van de aarde, terwijl de Pleiaden op 440 lichtjaar staan, gemiddeld tot Taygeta. Omdat de Pleiaden als je ze in twee vlakken bekijkt dichtbij lijken, maar als je ze in drie vlakken bekijkt, zijn ze ver weg, net als Orion. Want twee van de drie sterren van Orion zijn het dichtst bij, terwijl de ster in het midden het verst weg is van de andere twee.

Bekijk deze video, het is maar 3 min, maar het geeft je een overzicht van hoe de dingen eruit zien vanuit iemands gezichtspunt in een ruimteschip als dit. U zult zien hoe ik in mijn hoofd denk over waar iets zich bevindt in de ruimte rond de Pleiaden. U zult ons beter begrijpen. Sterrenkaart.

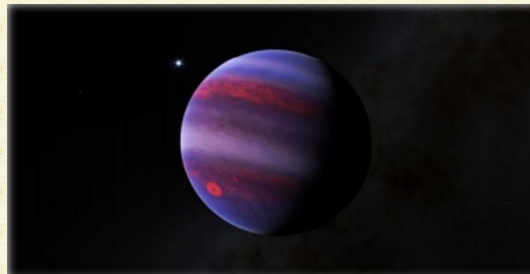
Terugkomend op Cyndriel, de ringen van de ster Aldebaran zijn niet zoals die van Saturnus, die zijn te groot in verhouding tot de bol. De ringen zijn iets als op deze afbeelding of iets kleiner inclusief. Ze zijn dichterbij en het is alleen de binnenste ring. Ik heb begrepen dat de ringen gemaakt zijn van metaalrotsen.

De nevel die Aldebaran omringt bestaat voornamelijk uit gas en wit stof dat de orangerode reflexkleur van de ster aanneemt. In tegenstelling tot de Pleiaden nevel, omhult de Aldebaran nevel bijna uitsluitend de grote ster, waardoor deze nog groter lijkt. Maar het is geen uniforme nevel, zoals in het geval van de M45 nevel, het is te zien als stromen of strepen van hogere dichtheid, waardoor Aldebaran een droomachtige sfeer krijgt. En in de Pleiaden natuurlijk ook.

Het zonnestelsel van Aldebaran heeft, volgens mijn herinnering, 3 kleine planeten van het type aarde of M-klasse, waarvan er slechts één bewoond is, Cyndriel. En twee superreuzenplaneten, de ene zo groot als Jupiter en de andere zo groot als Neptunus, in verre buitenste banen. Dat wil zeggen, dat de 3 kleine rotsachtige planeten dicht bij Aldebaran staan, omdat de eerste twee te dichtbij zijn en alleen Cyndriel, planeet nummer 3 in een toestand is om bewoonbaar te zijn. De andere twee zijn in principe niet bewoonbaar door te veel straling, het gebeurt hier zoals met Mercurius, er is daar niets dan rotsen.

De twee superreuzenplaneten hebben dierlijke bewoners van het type dat ook op Jupiter voorkomt, Saturnus, Uranus en Neptunus. Deze planeten hebben geen oppervlak, alleen gas dat steeds dichter en dichter wordt zonder een duidelijk oppervlak. De afbeelding toont een van de superplaneten Aldebaran.

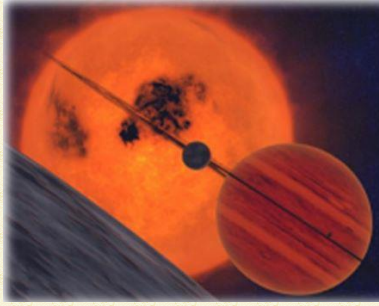

Aldebaran heeft dus een systeem van 5 grote planeten en ontelbare planetoïden en kleine asteroïden die in een wijde buitenste gordel om haar heen draaien en van die zon af, op de manier van een Quipper Band, als equivalent voor de Aarde. Wat de namen betreft, die heb ik op het ogenblik niet. Al mijn aandacht van Aldebaran is natuurlijk gericht geweest op Cyndriel en de grote zon.

Wat de ster Aldebaran betreft, deze is niet erg druk, hij heeft niet veel doorgang vanwege zijn zonnevlekken. Wat er gebeurt is dat het een zeer krachtige ster is, hij zendt veel straling uit waardoor hij moeilijk te hanteren is vergeleken met een gele zon. Hij zendt te veel energie uit, overbelast de schepen, en maakt het gevaarlijk. Het is gewoon te groot. En het is onnodig om door zo'n ster te gaan als je de mogelijkheid hebt om kleinere, normale sterren te gebruiken.

Het is waar dat Aldebaran op een strategische plaats staat, maar met de Hyaden erbij worden die gele zonnen als doorgangssysteem gebruikt, en dan blijft de krachtige en dus moeilijke ster Aldebaran over. Deze reus heeft een veel kleinere begeleiderster, Aldebaran B. Hoewel deze sterk in grootte verschilt, kan men toch zeggen dat het min of meer een binair systeem is. Dat wil zeggen, het verschil tussen de twee is bij lange na niet even groot.

Aldebaran B is een kleine rode dwerg. En het verschil tussen een rode dwerg en een oranje reus is verschrikkelijk. Het is een binair systeem, maar niet alsof er nog zo'n grote Aldebaran ster is.

Wat de planeet Cyndriel betreft, Taygeta heeft daar lange tijd een grote kolonie gehad. Het gebied is bijzonder omdat het zeer mystiek is. Cyndriel zelf is zeer exotisch voor de Taygetaanse geest. En veel mensen melden paranormale en bewustzijnsveranderende gebeurtenissen en ervaringen in het gebied en op Cyndriel. Veel Taygeteaten gaan er wonen op zoek naar existentiële antwoorden en esoterische ervaringen.

Aldebaran zelf is zeer hypnotisch als zon of als ster. En ook de tijd wordt er enorm veranderd, met een enorm verschil in de perceptie van het verstrijken van de tijd op de oppervlakte dan in de baan. Dit is zeldzaam en ongewoon op een planeet. Het is nog niet bekend wat of waarom het gebeurt. Maar het heeft iets te maken met de nevel die alles omringt en met Aldebaran zelf en zijn nabijheid.

Vanaf het oppervlak van Cyndriel en nog meer vanuit een baan om de aarde, is Aldebaran intimiderend door zijn grote omvang en zijn ringen. Het voelt alsof je je gaat verbranden omdat de zon zo dichtbij staat. Maar dezelfde nevel filtert veel van die ster, waardoor Cyndriel zelfs met zijn nabijheid tot Aldebaran niet onder onmogelijke temperaturen staat, maar zijn invloed is zeer groot.

Als hij opkomt of ondergaat, domineert hij de hele horizon. Met een zacht oranje gloed en prominente ringen die glanzen in chroom of zilver. Het is inderdaad een zeer buitenaards tafereel. Er zijn geen woorden om uit te drukken hoe het is om daar in Cyndriel te zijn. Er is gezegd dat het lijkt op Tatooni, de planeet van Luck Skywalker uit Star Wars, maar nee, dat is niet zo. Er is gewoon geen vergelijking.

Cyndriel is een droom. Die plaats is metafysisch, het is buitensporig, het vult al uw zintuigen. Grenzend aan het bizarre, aan het psychedelische. Ik overdrijf echt niet. Alles daar is gewoon onwerkelijk.

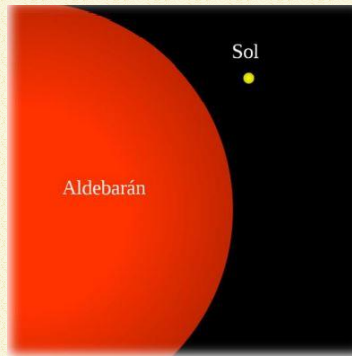
Ik was er in 2016 vlak voordat ik hier aankwam, in maart 2016. Het Ventura schip stopte daar, toen ik als cadet deel uitmaakte van de bemanning. Maar het raakte me heel hard omdat het het eerste exozonnestelsel buiten Taygeta was dat ik had gezien. En ze lijken in niets op elkaar. Alles is zo vreemd, zo veel dat het zelfs beangstigend is. Maar ik was ook bang omdat ik er niets van begreep. Er was niets dat ik als vertrouwd kon zien, tenzij ik binnen de Taygetaanse bases was. Maar daarbuiten... Niets was vertrouwd, absoluut niets.

En die zon, die is echt sprakeloos, intimiderend. Die oranje bal in de waas van nevel en met die zilveren ringen. En hij domineert alles. Het is niet zoals een zon op aarde of Taygeta. Op het middaguur, 90% van de hemel van Cyndriel is Aldebaran en je hebt echt het gevoel dat het je gaat verbranden. U begrijpt niet waarom hij u niet verbrandt omdat hij zo dichtbij is.

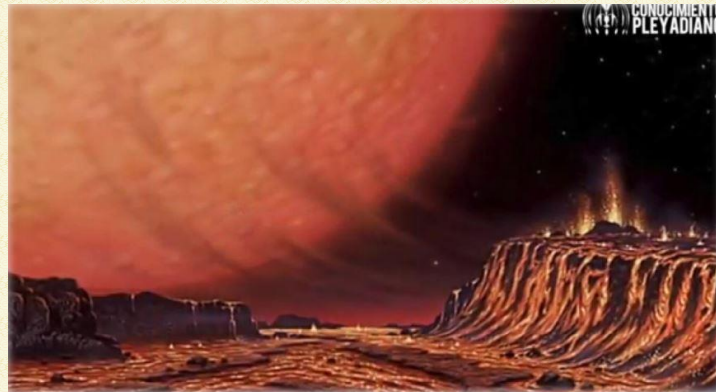
Een ander ding, er is geen nacht daar, het wordt enkel een beetje donker. En de ruimte of de sterren zijn nauwelijks zichtbaar. Het is wazig of bedekt door de nevel, die de hele tijd verlicht is. Als telescoopastronomie uw zorg is, is Cyndriel niet de plaats.

Bovendien is de tijd daar moeilijk te berekenen, maar wat ik voelde is dat ik er ongeveer een week was. En ik was zelfs opgelucht toen ik zag dat ons schip terug in hyperspace was gesprongen.

Kijk naar het verschil in grootte met Sun-13 en met Taygeta.

Deze foto doet het geen recht. De ster overheerst alles.

Dit beeld doet me een beetje denken aan Cyndriel. Maar de zon is daar gewoon te klein.

Link voor de video: <https://www.youtube.com/watch?v=iIcg1W4YOVU>